

ПРѢДИСЛОВІЕ.

Всакій свѣщенникъ е длзженъ, добрѣ да внимава надъ предаденото немъ, отъ Христа Спасителя, дѣховно стадо: щото еднъ овца ако сѣ изгѣнъ, отъ него щѣ сѣ иска. А изгѣвваніето е това: ако ги не побчава и да ги наставлява, и да ги возвращава отъ всакъ невогоднъ и беззаконнъ работъ: длзженъ е свѣщенника, вынаги сѣ отворены очи да сѣ внимава стадото, и да го возвращава отъ всакаквы безпѣтны работы: отъ прѣлюбовѣйство, отъ клѣтвопрестѣпленіе, отъ несчгласіе сѣсѣ сѣсѣди (комшіи), и проч. И юще да ги возвращава да не ходѣтъ по врачки и глѣдачки, и по проклето и лажовно вѣрни и магіи: и ако сѣ слѣчи на нѣкого нѣщо волѣсть и тѣлесно страданіе, трѣва да сѣ приглѣда, ако е волѣстьта нѣкомъ лична и знайна, то Богъ далъ докторы (хекимы), за наше тѣлесно утѣшеніе, и на тѣхъ да сѣ прѣдава, тѣи да го цѣрѣхътъ, а не волшебници и обажтели. А ко ли е волѣстьта нѣкомъ незнайна, а то свѣтъ отцы наредили различни молитвы, за всакій недѣгъ, и за всакъ слѣчкъ: и свѣщенника спорѣдъ